

Toto je den, který připravil Pán, jásejme a radujme se z něho! (Žalm 118)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 20, 1-9)

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Není to *jasot* nad vzkříšením, který mě dnes naplňuje. Od jásotu jsem dnes asi stejně daleko jako učedníci tehdy, třetí den po ukřížování. Není to *jasot* nad vzkříšením – dnes mě mnohem více naplňuje něco jako *naděje* ve vzkříšení. Pane Ježíši Kriste, Tvůj život, Tvé utrpení a Tvá smrt nemohly být nadarmo! Stejně jako učedníci v týdnech a měsících po prvních Velikonocích mohli prožít a zažít, že jsi skutečně přemohl smrt a znovu získal život, tak doufám, že i my budeme moci zažít, že nakonec lidskost zvítězí, že se lidé nechají uchvátit pravdou a nebudou nadále v houfech následovat všechny ty křiklouny, kterých jsou plné sociální sítě. Doufám, že život, jak jsi nám jej předvedl, oslaví nové vzkříšení a znovu obarví naši společnost pestrými barvami, které vlastně symbolizují Velikonoce a jaro. Aby se život v naší společnosti vydal novou cestou, to ovšem záleží do značné míry na nás. Záleží to na vás stejně jako na mně. Přesto především doufám v Boží pomoc a podporu. Bez Něho to nevládneme. Neboť na Tvém požehnání, Pane a Bože, na tomto požehnání nakonec vše záleží.

“POZNEJ SVŮJ KOSTEL“ - HISTORIE CHRÁMU – část II.

Dnešní stavba se ve své dispozici dochovala z let 1412 – 1492, ale až do roku 1540 probíhala dostavba, při které byly dokončeny poslední stavební práce a výmalba. Renesance do stavebního slohu kostela příliš nezasáhla, jednalo se spíše o drobnější úpravy. Dodnes nápadnou výjimkou je ale přístavba renesanční rodinné hrobky, tzv. Edelmannovy kaple z roku 1572. Další stavební úpravy šly ruku v ruce s pohromami, které postihly samo město Olomouc (obsazení města Švédy za třicetileté války a jeho drancování, požár v roce 1709). V souvislosti s nástupem svatomořického probošta Františka Řehoře Gianniniho došlo v chrámu k výrazně barokizujícím úpravám (oltářů, kůru, krypty), na kterých se m.j. podíleli

sochař F. Sattler, J. A. Heintz, či malíř J. K. Handke. V roce 1745 byly dokončeny slavné varhany z dílny M. Englera, jejichž stavbu inicioval rovněž probošt Giannini. V 19. století došlo péčí Stavebního spolku svatomořického k úpravám exteriéru a dokončení úprav interiéru ve stylu novogotiky (naštěstí nedošlo k celkové regotizaci). V roce 1861 byl pořízen novogotický hlavní oltář, kazatelna a sedes. V letech 1959 – 1971 došlo k rozšíření původních Englerových varhan na pětimanuálový nástroj. V 70. a 80. letech 20. stol. proběhly výraznější opravy interiéru (výmalba, elektrifikace) a také opravy části venkovních omítek. Zavedení nové liturgie si v roce 1982 vyžádalo úpravu liturgického prostoru (doplnění o nový obětní stůl, ambon a sedes), na jejíž realizaci spolupracovali Ing. arch. Zdeněk Hynek a Ing. Tomáš Černoušek. K dalším rozsáhlým opravám došlo v letech 2009 – 2012 a 2018 – 2021, kdy se chrám z původní unavené šedi vyloupil do současného bílého hávu. Z části byly opraveny krovy, kompletně venkovní omítky, postaveno nové schodiště v jižní věži a upraven vyhlídkový prostor na ní. V roce 2020 – 2023 proběhla celková renovace varhan. V letošním roce začne výměna střešní krytiny. Budování

svatomořického kostela v průběhu staletí vždy poměrně věrně odráželo slohové citění a duchovní proudy své doby. Lze na něj tedy nahlížet nejen jako na monumentální a architektonicky hodnotnou památku, ale rovněž jako na svědka různých historických událostí a prostor, který stejně tak včera jako dnes zve k povznesení a proměně lidské duše směrem k Bohu.

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SVATÝ VILÉM Z AEBELHOLTU

Vilém z Aebelholtu se narodil kolem r.1127 v prominentní francouzské rodině. Jeho rodiče jej předurčili k duchovní dráze a svěřili ho do výchovy svému strýci Hugovi, opatu v St.-Germain-des-Prés. V r. 1147 získal prebendu a vstoupil do kláštera Ste.-Geneviève v Paříži. Když v r. 1148 přešel klášter pod správu přísných augustiniánských kanovníků ze Sv. Viktora, mnoho lidí klášter opustilo. Vilém zůstal a spřátelil se s Dánem Absalonem z Hvide, který studoval v Paříži. Kolem r. 1161 napsal *Tractatus de revelatione capitis et corporis beatae Genovefae*. Jako subprior se kvůli své přísné askezi dostal do konfliktu s převorem, který ho potrestal. Po zásahu papeže byl trest v r. 1164 zrušen. Absalon se mezitím vrátil do Dánska a stal se biskupem v Roskilde. Protože Absalon nebyl spokojen se stavem kanovnické kapituly, požádal Viléma o reformu kláštera. Vilém přijel v r. 1165, ale jeho přísnost ho činila u mnichů nepopulárním, kteří se ho dokonce pokusili zavraždit. Aby Viléma udržel v Dánsku, daroval mu Absalon pozemek na Sjællandu, na kterém Vilém postavil klášter zasvěcený sv. Tomášovi. Ten se brzy stal největším a nejvýznamnějším dánským klášteřem. Vilém pomohl také jako diplomat, když francouzský král Filip II. August chtěl svou dánskou manželku zavrhnout hned po svatební noci. Vilém nakonec zemřel ve vysokém věku na Velikonoční neděli roku 1203 v Aebelholtu. Byl pohřben v klášteři. Po četných zázracích byl 21. ledna 1224 papežem Honoriem III. svatořečen. Jeho svátek je 6. dubna, den jeho úmrtí. Stal se jedním z patronů Dánska.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- Během **Velikonočního tridua** budou bohoslužby v našem kostele probíhat takto:
Velký pátek (3.4.) – v 15:00 křížová cesta a v 19:00 velkopáteční obřady
Bílá sobota (4.4.) – v 15:00 modlitby u Božího hrobu a ve 20:00 vigilie vzkříšení
Boží hod velikonoční (5.4.) – mše v 7:30, 9:00 (se žehnáním pokrmů a sbírkou na služné duchovních a zaměstnanců arcidiecéze), při druhé z nich zazní při spojení Chorusu Mauritiensis a Scholy od svatého Mořice pod vedením Jiřího Stodůlky **Missa in C (Spatzenmesse) od W. A. Mozarta a Hallelujah od G. F. Händela**.
- **Velikonoční pondělí** (6.4.) – mše v 7:30, 9:00.
- Příští neděle (12.4.) je **neděle Božího milosrdenství**. Ve 14:30 zveme na korunku k Božímu milosrdenství, po které bude v 15 hodin následovat mše svatá a Te Deum.

AKTUALITY OBECNÉ

Všichni jste zváni na děkanátní **pout' za obnovu rodin a nová kněžská povolání** do baziliky navštívení P. Marie **na Svatém Kopečku**. Pout' se koná v sobotu 11. dubna 2026 a bude zahájena v 15 hodin modlitbou růžence. Poté bude následovat beseda k projektu Propojení za účasti otce arcibiskupa Mons. Josefa Nuzíka. V 17 hod pout' zakončí mše svatá. Blížší informace na <https://www.svatykopecek.cz/FixPage.asp?ID=108>

PROJEKT PROPOJENÍ

Čtvrtá otázka první fáze projektu Propojení ve slavení neděle :

Co u nás funguje a jakými příklady dobré praxe můžeme obohatit další farnosti?

Nehledáme konkrétní řešení pro každou farnost. To bude naším společným úkolem později, Nyní se ptáme na směr, kterým se chceme v naší diecézi vydat.

KOUTEK MOUDROSTI

Radujme se a jásejme – Pán vstal z mrtvých a přinesl nám nový život a naději.“ (sv. František z Assisi)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Napište e-mail s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit.

 Farnost Svatého Mořice Olomouc

 sv. Mořic Olomouc

 moric.olomouc